

πάρχει καὶ ἄλλο εἶδος πλοκέως ἐν Ἀφρικῇ, ὀνομαζομένου κοιναικοῦ πλοκέως, ὅστις κτίζει ἐν κοινῇ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν δένδρων μεγάλας σιαδάς ἐκ χόρτου, στερεῶς πεπλεγμένας εἰς σχῆμα ἀλεξιβρόχου, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἕκαστον ζεύγος κατασκευάζει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φωλεάν. Εἶνε δὲ τόσον στερεὰ καὶ πυκνὴ ἡ πλοκὴ τῶν σιαδῶν τούτων, ὥστε χρησιμεύουσιν ὡς στέγη καὶ προφυλάττουσιν ἀπὸ τὴν βροχῆν τὰ πτηνά.

Ὁ *ράπτει* τῶν Ἰνδιῶν κατασκευάζει φωλεάν περιεργότεραν ἀκόμη τῆς τοῦ πλοκέως, διότι *ράπτει* πραγματικῶς τὰ ἄκρα τῶν φύλλων. Ἀφοῦ ἐκλέξῃ φύλλον ἰκανῶς μέγα διὰ τὴν φωλεάν, διατρύπῃ κατὰ μῆκος τὰ ἄκρα αὐτοῦ διὰ τοῦ ὀξέος ράμφους του καὶ κατόπιν τὸ *ράπτει* εἰς σχῆμα θύλακος διὰ μικρὰς ἰνὸς χόρτου, ἥτις χρησιμεύει ὡς ἐξαιρετος κλωστή. Ἐὰν τὸ φύλλον δὲν εἶνε ἀκρύντως μέγα, φέρει καὶ ἕτερον, τὸ ὁποῖον προσράπτει εἰς τὸ πρῶτον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Λέγουσιν ὅτι τὸ πτηνὸν τοῦτο δένει πάντοτε *κόμβον* εἰς τὴν ἄκραν τῆς κλωστῆς του ὅπως μὴ ἐξολισθαιῖν αὐτὴ. Ὁ θύλαξ οὗτος εἶνε τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ οἴκου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ πτηνὸν κατασκευάζει θερμὴν καὶ χνοῦδη φωλεάν. Εὐρίσκεται δὲ πάντοτε εἰς τὴν ἄκραν ἐυκάμπτου κλωνός, ὥστε οὐδὲν κακοποιὸν ζῶον δύναται νὰ τὴν φθάσῃ· ἄλλως τε εἶνε καλῶς κεκρυμμένη, διότι ἐξῶθεν εἶνε ὁμοία κατὰ τὸ χρῶμα πρὸς τὰ φύλλα τοῦ δένδρου. Ὑπάρχει καὶ ἄλλο πτηνὸν τὸ ὁποῖον *ράπτει*, μεταχειριζόμενον ὁμως μικρὰ τεμάχια ράμματος, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀπαξ μόνον διαπερᾷ τὰς ἀντιστοιχοῦς ὀπὰς τοῦ φύλλου, δένεται δὲ εἰς τὴν ἄκραν ἐκάστοτε διὰ *κόμβου*. Τὸ πτηνὸν τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ὠδικῶν πτηνῶν, ἔχει οὖραν εἰς σχῆμα ριπίδος καὶ εὐρίσκεται πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης.

A*.

ΗΓΕΜΟΝΙΔΕΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΙ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι πολλαὶ ἡγεμονίδες διακρίνονται σήμερον ὡς ποιήτριαι, συγγραφεῖς καὶ τεχνήτριαι. Οὕτως ἡ μὲν βασιλίσσα τῆς Ρουμανίας εἶνε γνωστὴ ὡς ποιήτρια διαπρεπῆς, ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας γράφει *sonnets* καὶ ἐκτυπώνει αὐτὰ ἢ ἰδίᾳ δι' ἰδίου πιεστηρίου, ἢ δὲ πριγγίπισσα Λουδοβικὴ Φερδινάνδη τῆς Βαυαρίας καταλέγεται καὶ αὐτὴ μετὰ τῶν εὐφραντάστων ποιητριῶν καὶ ἡ πριγγίπισσα δὲ Θηρεσία τῆς Βαυαρίας γράφει λίαν ἐνδιαφερούσας περιηγήσεις. Γνωστὸν δὲ πρὸ πολλοῦ ὅτι τὰ ἡμερολόγια τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας ἐξεδόθησαν εἰς πολλὰς ἐκδόσεις. Ἡ βασιλίσσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα ἀσχολεῖται ἐπίσης γράφουσα ἐπικρι-

σεις δραματικῶν ἔργων, ἃς ἀφοῦ ἐπιδείξῃ εἰς εἰδήμονας, μεταφέρει εἰς τὰ κριτικὰ αὐτῆς ἡμερολόγια, ἅτινα βεβαίως δὲν εἶνε προωρισμένα διὰ τὴν δημοσιότητα. Ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου τῆς Πρωσσίας εἶνε καλὴ ἀγαλματοποιὸς καὶ ζωγράφος. Καλῶς ἐπίσης χειρίζεται τὸν χρυστῆρα καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς πριγγίπισσα Βεατρίκη τῆς μεγάλης Βρετανίας. Ἡ βασιλίσσα τῆς Δανίας εἶνε ζωγράφος ἐξοχος, ἡ δὲ πριγγίπισσα τῆς Πρωσσίας Φρειδερίκα Καρλόττα διακρίνεται ὡς συνθέτις μουσικῶν ἄσματων. Ὅλος πρωτότυπος καὶ ἰδιάζουσα φαίνεται ἡ ἐνασχόλησις ἐτέρας ἐξόχου γυναικὸς εἰς εἶδος ὅπερ, καθόσον γνωρίζομεν, σπανιώτατα ἐκαλλιεργήθη ὑπὸ γυναικῶν μέχρι τοῦδε, ἤτοι εἰς τὴν χρυσοχοικὴν τέχνην, εἰς ἣν ἐνασχολεῖται ἡ ἡγεμονίς Μαρία Θηρεσία, σύζυγος τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου Λουδοβίκου, ἥτις διδάσκεται τανῦν τὴν τέχνην ταύτην ὑπὸ ἐδικοῦ τινος τεχνίτου ἐν Μερὰν καὶ ἥτις, καθ' ἃ λέγεται, δεικνύει μεγίστην πρὸς τὴν τέχνην ταύτην εὐφυΐαν καὶ ἐπιδεξιότητα.

Kyria S.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πλούσιός τις Ἀγγλος γαιοκτήμων ἔσχε τὸ ἀτύχημα πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεος ἔτους ν' ἀπολέσῃ τὴν σύζυγόν του. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μακαρίτις τῷ ἦτο λίαν προσφιλῆς, ὠρμισθὴ νὰ μὴ χωρισθῇ ποτὲ τῶν λειψάνων τῆς, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ἔπραξε κατὰ παράδοξον ὄλω; καὶ πρωτότυπον τρόπον. Ἐφερε τὸ πτώμα τῆς συζύγου του εἰς τὴν πόλιν Κόττα τῆς Σαξωνίας, ἔκαυσεν αὐτὸ μεθ' ὅλης τῆς ἐπισηλότητος καὶ πομπῆς, συνέλεξεν ἐπιμελῶς τὴν τέφραν καὶ ἐπιστρέψας οἰκαδε ἔπινε καθ' ἐκάστην πρὸ τοῦ γεύματος ποσότητά τινα τῆς πολυτίμου ταύτης τέφρας μεμιγμένην μετὰ ἀρίστου οἴνου. Οὕτω ὁ ἀπαρηγόρητος χῆρος πίνει ἀδιακόπως καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεω; τὴν προσφιλῆ σύζυγον, χωρὶς νὰ παραβλασθῇ τὸ πρᾶπαν ἢ πέψις του. Αὐτὸς οὗτος δισχυρίζεται μάλιστα ὅτι ἔκτοτε διατελεῖ ὑγιέστατος, κυρίως δὲ ὅτι ἔκτοτε αἰσθάνεται εὐεργετικὴν ἡρεμίαν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Μὴ νομίση δὲ τις ὅτι ὁ κύριος οὗτος ἔχει τεταρχγμένως τὰς φρένας; τὸναντίον μάλιστα, θεωρεῖται ὡς εὐφρέστατος ἐν τῇ; συνναστοραῖς καὶ ταῖς συναλλαγαῖς, ἀγαπᾶται ὑπ' ὄλων καὶ κάμνει εὐεργεσίας πολλὰς εἰς πτωχοῦς καὶ ἀξίους προστασίας.

Ὁ πῖλος τοῦ μεγάλου φυσιοδίφου Cuvier φυλάσσεται ἔτι, εἶνε δὲ τόσον μέγας, ὥστε εἰς πάντα ἄλλον, ὅστις ἤθελε δοκιμάσει αὐτόν, κατέρχεται μέχρι τῶν ὠμων. Ὄταν ἀπέθηκον ἐντὸς τοῦ φερέτρου τὸν νεκρὸν τοῦ Cuvier, προσήρμισαν τὴν τεραστίαν μεγέθους κεφαλῆν του ἐπὶ τοῦ φερέτρου διαπεράσαντες διὰ σιδηροῦ ὀδελοῦ, ὅπως μὴ κλαπῇ ὑπὸ τῶν τυμβωρύχων.